

Corine Koole: 'De kleine stad van leven en dood' Een portret van het Academisch Medisch Centrum. Uitgeverij Balans, Amsterdam, 2011. ISBN 9789460033773.
(Ziekenhuisopname/ Systeemdwang/AG/ED/PO)

Soort boek/ziekte/stijl:

Dit boekje (76 pagina's) bevat twaalf portretten van medewerkers en patienten van het AMC, die eerder verschenen in Volkskrant Magazine. Zo kan de lezer kennis maken met diverse chirurgen, een internist, een paar verpleegkundigen en een seksuoloog, maar ook met een glazenwasser, de voorvrouw van de schoonmakers, een patient die net een nieuwe knie heeft gekregen en de moeder van en kleuter met de ziekte van Sanfilippo.

Over de schrijfster:

Corine Koole is schrijfster en journaliste. Haar stukken verschijnen onder meer in Het Parool, de Volkskrant, De Morgen en Linda. Zij publiceerde eerder onder meer de boeken 'Hoe mannen liefhebben' en 'Kiezen bij kanker'.

Citaten:

Blz. 12: "Het is inmiddels 12 uur. In de hoek van de operatiekamer ligt al een flinke zak vuile wondgazen. Al drieëneenhalf uur lang staan de chirurg en zijn team onafgebroken te opereren. Twee uur werken en een kwartier rust is hier geen regel. Het helpt dat de chirurg jarenlang op hoog niveau rugby speelde."

Blz. 21 "In de kamer van Rick Schuurman hangen vrolijke foto's aan de muur. Blonde kleuters op het strand en een stralend knappe echtgenote met zonnehoed en zonnebril. In het AMC hebben alle artsen foto's van hun dierbaren op hun kamers, alsof ze zich ervan willen overtuigen dat ze thuis een gezin hebben."

Blz.28 "Jan heeft weleens meegemaakt dat achter een van zijn ramen zojuist iemand overleden was, hij heeft rouwende familieleden gezien naast het bed van een stervende, hij heeft een jongetje, een kaal Japans jongetje met slangetjes door zijn neus, aan het lachen gemaakt door spetters tegen het raam te gooien: zijn rol is natuurlijk beperkt en het zou belachelijk zijn als hij bij ieder raam de clown zou uithangen, maar Jan is net als verpleegkundigen, op een andere manier natuurlijk, maar toch, verantwoordelijk voor het herstel van de patiënten. Niemand heeft wat aan een somber peinzende glazenwasser."

Blz 48. "Veel vrouwen weten bijvoorbeeld niet dat de plasbuis geïrriteerd kan raken als je vrijt zonder voldoende opgewonden te zijn en velen zijn argeloos als het gaat over hun zwellichamen. Twee zwellichamen die langs de rand van het schaambeen lopen heeft iedere vrouw: airbags, in de woorden van Rik, die houdt van nuchtere metaforen.

Blz 62: "Op doordeweekse dagen is het hier het leukst. Dan zijn de studenten er. Mooie meisjes, leuke jongens. Tijdens de saaie weekeinden en avonden komen de zwervers tevoorschijn."

Recensies/extra:

Zie: <http://medischcontact.artsennet.nl/Media-Cultuur/Boeken/Boek/105856/De-kleine-stad-van-leven-en-dood-Corine-Koole.htm>

“Niettemin is *De kleine stad van leven en dood* een fraai portret van ‘de medische biotoop’ AMC. Vrijwel alle aspecten van het leven en werken in een academisch centrum komen voorbij, evenals interessante medische details. De professionals worden bovendien zonder uitzondering menselijk en sympathiek neergezet. Een betere pr had het AMC zich niet kunnen wensen. - *Lieke de Kwant*”